

ham nyttig, og som vel kunde udføre Forretninger, paatage sig Hverv, der for den nu forestaaende Reform af Skattevæsenet vil faa den allerstørste Betydning.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) siger, at det gaar ikke an at oprette et nyt, stort Embede blot med dette for Øje, at der forestaar en Reform af vort Skattevæsen. Men ærlig talt, hvis vi staar overfor noget saa uhyre som dette: Paa en Gang at tage hele vort indirekte Skattesystem op til Overvejelse og Behandling og samtidig, hvad vi er nødte til, at tage en Række andre Skatter op til ny Behandling og maaske store Ændringer, ja naar vi maaske endogsaa skal skride til nye Skatter, synes det ærede Medlem fra Æbeltoft da virkelig, at det er noget at gøre store Ophevelser over, at ansætte en Mand, som kan være skikket til at gøre det Arbejde, som nu paa Forhaand skal udføres, mere frugtbringende? Hvis man om 10 Aar — saa længe varer det maaske — har faaet udført det Arbejde, og man mener, at den Mand har faaet gjort den Gerning, han skal, saa kan man jo lade Mohren gaa, saa har han gjort sin Pligt. Mig er det ubegribeligt, at man for Alvor vil diskutere dette Spørgsmaal om Oprettelse af et Embede som tilforordnet under Finansministeriet paa en saadan Maade, at det faar Karakteren af en Haupt- und Staatsaktion, naar man staar overfor noget saa uhyre stort, noget saa gennemgribende, som det at faa vore Skattelove under Behandling paa ny.

Det ærede Medlem udtalte, at vi skulde dog komme bort fra saa hurtigt at tage Skattespørgsmaal op til Behandling igen. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem deri. Men jeg er meget bange for, at hans Ord ikke vil faa saa megen Betydning, som jeg gerne vilde, de skulde have. Jeg er bange for, at Skattespørgsmaal paa Grund af mange Forhold, som jeg dog ikke her skal komme ind paa, atter og atter vil blive taget op til Forhandling i Rigsdagen. Og vi ved jo dog alle, at nu skal vi til det. Naar vi kommer til 1916, vil de næste 5 Aar benyttes til Bearbejdelse af vort Skattesystem. Mener man da virkelig, at man saa stærkt, idet man — jeg havde nær sagt — spilder en hel Formiddag i det høje Ting, bør angribe dette Forslag om Oprettelse af et nyt Embede, hvori der skal ansættes en Mand med en Løn af 6.000 Kr., for hvilke han — det tør jeg indestaa for — skal gøre et Arbejde, der vil tage hele hans Tid?

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har bedt om Ordet for tredje Gang under denne Behandling. Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis Afstemning ikke begæres, forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Ophold). Det er givet. Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet.

Schovelin: Hvis det er Tidsspilde at diskutere denne Sag, saa er den højtærede Minister Skyld deri, idet han forelægger Lovforslaget paa en saadan Maade, at det giver Anledning til denne Diskussion. Mine Bemærkninger om, at jeg syntes ikke, det behøvede at gøres til et personligt Spørgsmaal, refererer sig til nogle ganske bestemte Udtalelser af den højtærede Finansminister, idet han nemlig sagde, at jeg havde søgt at komme den højtærede Generaldirektør til Livs. Overfor denne bestemte Bemærkning forekommer det mig, at mine Modbemærkninger var paa deres Plads. Jeg giver den højtærede Finansminister fuldkommen Ret i, at i Almindelighed vil det se underligt ud, og i Almindelighed vil det ikke heller være paakrævet her at diskutere denne eller hin Embedsmands særlige Kvalifikationer; men jeg paastaar vedblivende, at naar man fremsætter et Lovforslag af denne Art, maa Kritikken af selve Lovforslaget nødvendigvis kalde Kritikken af vedkommende Embedsmands mulige Kvalifikationer frem og ogsaa medføre, at man bliver nødsaget til at drøfte den fremtidige Embedsmands Kvalifikationer. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister ikke var heldig med det Analogon, han fremførte fra Statsbanerne, thi der er der dog Tale om Kvalifikationer af forholdsvis ensartet Beskaffenhed, hvorimod der her er Tale om noget tredelt. Generaldirektøren skal have almindelig nationaløkonomisk Indsigt, han skal have speciel toldteknisk Indsigt og endelig besidde juridisk Indsigt. Naar den højtærede Minister saa kommer og siger: Jeg vil have en ny Embedsmand som Medhjælp for ham, maa vi have Lov til at spørge: I hvilken af de tre Retninger skal han være hans Medhjælper? Og hvis den højtærede Minister da svarer, at han vil give ham en nationaløkonomisk Medhjælper, maa vi have Ret til at sige, at den Mand, man har paatænkt at sætte dertil, i saa Fald ikke er den rette. Naar man nemlig ved og kan gaa ud fra, at Generaldirektøren selv har den nationaløkonomiske Indsigt, synes jeg, det er lo-